

Ой три шляхи широкії...

Тарас Шевченко

Ой три шляхи широкії
Докупи зійшлися.
На чужину з України
Брати розійшлися.
Покинули стару матір.
Той жінку покинув,
А той сестру.
А найменший
Молоду дівчину.
Посадила стара мати
Три ясени в полі.
А невістка посадила
Високу тополю.
Три явори посадила
Сестра при долині...
А дівчина заручена —
Червону калину.
Не прийнялись три ясени,
Тополя всихала.
Повсихали три явори.
Калина зов'яла.
Не вертаються три брати.
Плаче стара мати,
Плаче жінка з діточками
В нетопленій хаті,
Сестра плаче, йде шукати
Братів на чужину...
А дівчину заручену
Кладуть в домовину.
Не вертаються три брати,
По світу блукають,
А три шляхи широкії
Терном заростають.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Поезію "Ой три шляхи широкії..." називають перлиною поетичної творчості Т. Шевченка. Побудована вона за фольклорними мотивами, коли козаки поїхали шукати в

далекі світи своєї долі (а можливо, їх змусили служити у війську) й не повернулися. Страждає стара мати, жінки з діточками, гине наречена. Вірш написаний під час перебування поети в казематі, де був він у неволі, самотній, страждаючий. Тому в його по етичних рядках і вилилося гаряче співчуття до таких же знедолених.